

PL

PL

PL

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 5.5.2010
KOM(2010)204 wersja ostateczna

2010/0110 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii

(tekst jednolity)

UZASADNIENIE

1. W kontekście społeczeństwa obywatelskiego w Europie Komisja przywiązuje wielką wagę do uproszczenia i uporządkowania prawa Unii, tak aby stało się ono bardziej przejrzyste i dostępne dla obywateli, otwierając im w ten sposób nowe możliwości korzystania z przysługujących im konkretnych uprawnień.

Ten cel nie może zostać osiągnięty tak długo, jak liczne przepisy, które były wielokrotnie zmieniane, często zasadniczo, pozostają rozproszone, tak iż trzeba ich szukać częściowo w oryginalnym akcie, a częściowo w późniejszych aktach zmieniających. Wymaga to pracochłonnego porównywania wielu różnych aktów w celu ustalenia obowiązujących norm prawnych.

Z tego powodu ujednoczenie przepisów często zmienianych jest potrzebne, aby prawo stało się jasne i zrozumiałe.

2. W dniu 1 kwietnia 1987 r. Komisja postanowiła¹ zalecić swoim pracownikom, aby wszystkie akty były ujednoczane nie później niż po 10 zmianach, podkreślając, że jest to wymaganie minimum i że odpowiednie jednostki powinny starać się nawet częściej ujednoczać teksty, za które są odpowiedzialne, tak aby przepisy tych aktów były jasne i łatwo zrozumiałe.
3. Konkluzje Prezydencji Rady Europejskiej w Edynburgu (grudzień 1992 r.) potwierdziły to stanowisko², podkreślając wagę ujednoczania, które daje pewność co do prawa stosowanego wobec danej materii w danym czasie.

Ujednoczanie musi być podejmowane w pełnej zgodności z normalną procedurą przyjmowania aktów UE.

Zważywszy, że żadne zmiany co do treści nie mogą być wprowadzane do ujednoczanych aktów, Parlament Europejski, Rada i Komisja uzgodniły, w drodze porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 20 grudnia 1994 r., możliwość stosowania przyspieszonej procedury dla szybkiego przyjmowania takich aktów.

4. Celem niniejszego wniosku jest ujednoczenie rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty³. Nowe rozporządzenie zastąpi włączone do niego akty⁴; niniejszy wniosek całkowicie zachowuje treść ujednoczanych aktów, zbiera je więc jedynie razem, dokonując tylko takich formalnych zmian, jakie wynikają z samego zadania ujednoczenia.

¹ COM(87) 868 PV.

² Zob. załącznik 3 do części A konkluzji.

³ Przygotowane zgodnie z komunikatem Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady – Ujednoczenie dorobku wspólnotowego, COM(2001) 645 wersja ostateczna.

⁴ Zob. załącznik I do niniejszego wniosku.

5. Wniosek w sprawie ujednoczenia został sporządzony na podstawie wstępnej konsolidacji, we wszystkich językach urzędowych, rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 i aktów je zmieniających, przygotowanej przez Urząd Publikacji Unii Europejskiej za pomocą systemu przetwarzania danych. Tam, gdzie artykułom nadano nowe numery, korelacja pomiędzy starą i nową numeracją została określona w tabeli zawartej w załączniku II do ujednoliconego rozporządzenia.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii

(tekst jednolity)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 46 ,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁵,

po przekazaniu wniosku parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą⁶,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty⁷ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione⁸. Dla zachowania przejrzystości i zrozumiałości należy je ujednolicić.

↓ 1612/68 motyw 1
(dostosowany)

- (2) Swobodny przepływ pracowników wewnątrz Unii powinien być zapewniony. Osiągnięcie tego celu pociąga za sobą zniesienie wszelkiej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową pomiędzy pracownikami państw członkowskich, w zakresie zatrudnienia, wynagrodzenia i innych warunków pracy, jak również prawa

⁵ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁶ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁷ Dz.U. L 257 z 19.10.1968, s. 2.

⁸ Zob. załącznik I.

tych pracowników do swobodnego przemieszczania się wewnątrz Unii w celu wykonywania ☒ pracy najemnej ☒, z zastrzeżeniem ograniczeń uzasadnionych względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego.

↓ 1612/68 motyw 2
(dostosowany)

- (3) Należy ☒ zadbać, by obowiązywały ☒ przepisy umożliwiające realizację celów określonych w art. 45 i 46 Traktatu w zakresie swobodnego przepływu.
-

↓ 1612/68 motyw 3

- (4) Swobodny przepływ stanowi podstawowe prawo pracowników i ich rodzin; mobilność siły roboczej wewnątrz Unii powinna być jednym ze środków zapewniających pracownikowi możliwość poprawy warunków życia i pracy oraz ułatwienia awansu społecznego, pomagając jednocześnie w zaspokajaniu potrzeb gospodarczych państw członkowskich. Należy zapewnić prawo wszystkich pracowników państw członkowskich do wykonywania wybranej przez nich działalności wewnątrz Unii.
-

↓ 1612/68 motyw 4

- (5) Prawo to powinno być przyznane, w sposób wolny od dyskryminacji, pracownikom zatrudnionym na stałe, pracownikom sezonowym, przygranicznym oraz prowadzącym działalność w celu świadczenia usług.
-

↓ 1612/68 motyw 5
(dostosowany)

- (6) Prawo swobodnego przepływu pracowników, wykonywane w obiektywnych warunkach wolności i godności, wymaga zapewnienia faktycznej i prawnej równości traktowania we wszystkich sprawach związanych z prowadzeniem przez nich działalności w charakterze pracowników najemnych oraz dotyczących dostępu do zasobów mieszkaniowych, a także wyeliminowania wszelkich utrudnień mobilności pracowników, w szczególności w odniesieniu do warunków integracji rodziny ☒ pracownika ☒ w środowisku kraju przyjmującego.
-

↓ 1612/68 motyw 6

- (7) Zasada niedyskryminacji pracowników państw członkowskich wymaga, aby obywatele wszystkich państw członkowskich mieli takie samo pierwszeństwo w dostępie do zatrudnienia, z jakiego korzystają pracownicy krajowi.
-

↓ 1612/68 motyw 7
(dostosowany)

- (8) Mechanizmy ☒ kojarzenia ofert zatrudnienia ☒ i wniosków o zatrudnienie ☒ oraz ich równoważenia ☒, w szczególności poprzez bezpośrednią współpracę między centralnymi służbami zatrudnienia oraz między służbami regionalnymi, a także

poprzez skoordynowaną wymianę informacji, ☒ gwarantują ☒ bardziej przejrzysty obraz całego rynku pracy. Pracownicy pragnący się przenieść powinni być systematycznie informowani o warunkach życia i pracy.

↓ 1612/68 motyw 8

- (9) Istnieje ścisła zależność między swobodnym przepływem pracowników, zatrudnieniem i szkoleniem zawodowym, w szczególności jeżeli celem tego ostatniego jest ułatwienie pracownikom przyjmowania ofert pracy z innych regionów Unii. Z powodu tej zależności jest konieczne, żeby problemy powstające w związku z tym nie były postrzegane w oderwaniu od siebie, ale jako wzajemnie zależne, biorąc także pod uwagę problemy zatrudnienia w skali regionalnej. Z tego względu konieczne jest skierowanie wysiłków państw członkowskich na koordynację ich polityki zatrudnienia,
-

↓ 1612/68 (dostosowany)

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ 1

ZATRUDNIENIE ☒ , RÓWNOŚĆ TRAKTOWANIA ☒ I RODZINY PRACOWNIKÓW

SEKCJA 1

DOSTĘP DO ZATRUDNIENIA

Artykuł 1

1. Każdy obywatel państwa członkowskiego, bez względu na miejsce ☒ zamieszkania ☒ , ma prawo do podjęcia działalności jako pracownik najemny i prowadzenia tej działalności na terytorium innego państwa członkowskiego zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi dotyczącymi zatrudnienia obywateli tego państwa.

↓ 1612/68

2. Ma on w szczególności prawo do podjęcia zatrudnienia dostępnego na terytorium innego państwa członkowskiego z takim samym pierwszeństwem, z jakiego korzystają obywatele tego państwa.

Artykuł 2

Każdy obywatel państwa członkowskiego oraz każdy pracodawca prowadzący działalność na terytorium państwa członkowskiego mogą wymieniać między sobą oferty zatrudnienia ☒ i wnioski o zatrudnienie ☒, zawierać i wykonywać umowy o pracę, zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi, w sposób wolny od wszelkiej dyskryminacji.

Artykuł 3

1. Na mocy niniejszego rozporządzenia nie stosuje się przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych ☒ lub praktyk administracyjnych ☒ państwa członkowskiego, jeżeli:

- a) ograniczają lub uzależniają od spełnienia warunków, które nie dotyczą obywateli tego państwa, ☒ oferowanie pracy i ubieganie się o nią ☒, dostęp do zatrudnienia i jego wykonywanie przez cudzoziemców;
- b) mimo zakresu stosowania bez względu na przynależność państwową, ☒ ich ☒ wyłącznym lub głównym celem lub skutkiem ☒ jest ☒ niedopuszczanie obywateli innych państw członkowskich do oferowanego miejsca pracy.

☒ Akapit pierwszy ☒ nie dotyczy warunków dotyczących znajomości języków, jeśli jest ona niezbędna ze względu na charakter oferowanego miejsca pracy.

2. Przepisy lub praktyki państwa członkowskiego, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy, obejmują w szczególności takie przepisy lub praktyki, które:

- a) określają ☒ obowiązkowy ☒ specjalny tryb rekrutacji cudzoziemców;
- b) ograniczają zamieszczanie w prasie lub za pośrednictwem innych mediów ☒ ofert zatrudnienia ☒ lub uzależniają taką możliwość od spełnienia warunków innych niż te, które odnoszą się do pracodawców prowadzących działalność na terytorium tego państwa członkowskiego;
- c) uzależniają dostęp do zatrudnienia w stosunku do osób, które nie mieszkają na terytorium tego państwa, od spełnienia warunku rejestracji w urzędach pracy lub utrudniają rekrutację indywidualnych pracowników.

Artykuł 4

1. Przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne państw członkowskich, które ograniczają liczbowo lub procentowo zatrudnienie cudzoziemców w przedsiębiorstwie,

branży, regionie lub w skali kraju, nie mają zastosowania do obywateli innych państw członkowskich.

↓ 1612/68 (dostosowany)

2. Jeżeli w danym państwie członkowskim przyznanie przedsiębiorstwu jakiegokolwiek korzyści jest uzależnione od minimalnego odsetka zatrudnionych w przedsiębiorstwie pracowników krajowych, obywatele innych państw członkowskich są liczeni jako pracownicy krajowi, z zastrzeżeniem przepisów dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁹ .

Artykuł 5

Obywatel państwa członkowskiego, który poszukuje zatrudnienia na terytorium innego państwa członkowskiego, uzyskuje tam taką samą pomoc, jakiej biura pracy w tym państwie udzielają swoim obywatelom poszukującym zatrudnienia.

↓ 1612/68

Artykuł 6

1. Zatrudnienie i rekrutacja obywateli jednego państwa członkowskiego na stanowisko pracy w innym państwie członkowskim nie mogą być uzależnione od kryteriów zdrowotnych, zawodowych lub innych, które mają charakter dyskryminujący ze względu na przynależność państwową w porównaniu z kryteriami stosowanymi wobec obywateli innego państwa członkowskiego, pragnących wykonywać tę samą działalność.

↓ 1612/68 (dostosowany)

2. Od obywatela dysponującego imienną ofertą zatrudnienia od pracodawcy działającego na terytorium państwa członkowskiego innego niż to, którego jest obywatelem, można wymagać przejścia testu sprawdzającego umiejętności zawodowe, jeżeli pracodawca, składając swą ofertę zatrudnienia, wyraźnie tego zażąda.

⁹ Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22 .

↓ 1612/68

SEKCJA 2

ZATRUDNIENIE I RÓWNOŚĆ TRAKTOWANIA

Artykuł 7

1. Pracownik, będący obywatelem państwa członkowskiego, nie może być na terytorium innego państwa członkowskiego ze względu na swą przynależność państwową traktowany odmiennie niż pracownicy krajowi pod względem warunków zatrudnienia i pracy, w szczególności warunków wynagrodzenia, zwolnienia i, jeżeli straci pracę, powrotu do pracy lub ponownego zatrudnienia.

↓ 1612/68 (dostosowany)

2. Pracownik taki korzysta z takich samych przywilejów socjalnych i podatkowych jak pracownicy krajowi.

3. Pracownik taki ma też, na tej samej podstawie i na tych samych warunkach, co pracownicy krajowi, dostęp do szkolenia w szkołach zawodowych i ośrodkach doskonalenia zawodowego.

↓ 1612/68
→₁ 312/76 art. 1 pkt 1

4. Wszelkie postanowienia porozumień zbiorowych lub indywidualnych lub inne zbiorowe regulacje dotyczące dostępu do zatrudnienia, zatrudnienia, wynagrodzenia i innych warunków pracy albo zwolnienia są nieważne w zakresie, w jakim określają warunki dyskryminujące pracowników, którzy są obywatelami innych państw członkowskich, lub uprawniają do stosowania takich warunków.

Artykuł 8

Pracownik, który jest obywatelem państwa członkowskiego i jest zatrudniony na terytorium innego państwa członkowskiego, korzysta z prawa do równego traktowania w zakresie przynależności do związków zawodowych i praw związkowych, w tym również prawa do głosowania →₁ i zajmowania stanowisk administracyjnych i kierowniczych w związku zawodowym ←. Może być wyłączony z udziału w zarządzie instytucji prawa publicznego oraz sprawowania urzędów regulowanych prawem publicznym. Ponadto ma on prawo do udziału w organach reprezentacji pracowniczej w przedsiębiorstwie.

↓ 1612/68 (dostosowany)

Przepisy akapitu pierwszego nie naruszają ustaw lub rozporządzeń w niektórych państwach członkowskich, które przewidują szerszy zakres praw dla pracowników pochodzących z innych państw członkowskich.

↓ 1612/68

Artykuł 9

1. Pracownik, który jest obywatelem państwa członkowskiego i jest zatrudniony na terytorium innego państwa członkowskiego, korzysta z wszelkich praw i świadczeń przyznawanych pracownikom krajowym w sprawach mieszkaniowych, w tym również w zakresie możliwości nabycia prawa własności do lokalu, który jest mu potrzebny.

↓ 1612/68 (dostosowany)

2. Pracownik o którym mowa w ust. 1 może, na tych samych prawach co pracownicy krajowi, umieścić swoje nazwisko na listach mieszkaniowych w regionie, w którym jest zatrudniony, jeżeli takie listy istnieją; korzysta z wynikających z tego korzyści i pierwszeństwa.

↓ 1612/68

Jeżeli członkowie jego rodziny pozostają w kraju, z którego przybył, na potrzeby niniejszego przepisu są traktowani jak mieszkańcy wymienionego regionu, jeżeli pracownicy krajowi korzystają z podobnego domniemania.

SEKCJA 3

RODZINY PRACOWNIKÓW

Artykuł 10

Dzieci obywatela państwa członkowskiego, który jest lub był zatrudniony na terytorium innego państwa członkowskiego, mają dostęp do powszechnego systemu kształcenia, nauki zawodu oraz szkolenia zawodowego na takich samych warunkach jak obywatele tego państwa, jeżeli dzieci te mieszkają na jego terytorium.

↓ 1612/68 (dostosowany)

Państwa członkowskie popierają wszelkie wysiłki zapewniające tym dzieciom możliwie najlepsze warunki uczestnictwa w zajęciach, o jakich mowa powyżej .

ROZDZIAŁ 2

⊗ KOJARZENIE OFERT ZATRUDNIENIA ⊗ I WNIOSKÓW O ZATRUDNIENIE ⊗ ORAZ ICH RÓWNOWAŻENIE ⊗

SEKCJA 1

WSPÓŁPRACA ⊗ MIĘDZY ⊗ PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI ORAZ Z KOMISJĄ

Artykuł 11

1. Państwa członkowskie lub Komisja ⊗ inicjują ⊗ bądź wspólnie ⊗ podejmują ⊗ badania stanu zatrudnienia lub bezrobocia, jakie uznają za niezbędne w ramach swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii.

Centralne służby zatrudnienia państw członkowskich ⊗ współpracują ⊗ ściśle ze sobą i z Komisją w celu podjęcia wspólnego działania w zakresie ⊗ równoważenia ofert zatrudnienia ⊗ i wniosków o zatrudnienie na obszarze Unii oraz w zakresie związanego z tym zatrudniania pracowników.

2. W tym celu państwa członkowskie ⊗ powołują ⊗ wyspecjalizowane służby, którym ⊗ zostaje ⊗ powierzona organizacja prac ⊗ w dziedzinach, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy, ⊗ oraz współpraca ze służbami państw członkowskich i departamentami Komisji.

Państwa członkowskie ⊗ powiadamiają ⊗ Komisję o wszelkich zmianach w zakresie powoływania tych służb; do celów informacyjnych Komisja ⊗ publikuje ⊗ te dane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

↓ 1612/68

Artykuł 12

1. Państwa członkowskie przesyłają Komisji informacje o problemach związanych ze swobodnym przepływem i zatrudnieniem pracowników, a także szczegółowe dane dotyczące sytuacji i rozwoju zatrudnienia.

↓ 2434/92 art. 1 pkt 2 tiret drugie (dostosowany)

2. Komisja, możliwie najszerzej uwzględniając opinię Komitetu Technicznego ⊗ o którym mowa w art. 29 ⊗, określa sposób sporządzania informacji, o ⊗ których ⊗ mowa w ust. 1 ⊗ niniejszego artykułu ⊗ .

↓ 1612/68 (dostosowany) → ₁ 2434/92 art. 1 pkt 2 tiret trzecie (dostosowany)

3. W trybie określonym przez Komisję →₁ możliwie najszerzej uwzględniając opinię Komitetu Technicznego ☒ o którym mowa w art. 29 ☒ ← wyspecjalizowana służba państwa członkowskiego przesyła wyspecjalizowanym służbom innych państw członkowskich oraz Europejskiemu Urzędowi Koordynacji ☒ o którym mowa w art. 18 ☒ informacje dotyczące warunków życia i pracy oraz sytuacji na rynku pracy, jakie mogą się okazać przydatne dla pracowników z innych państw członkowskich. Informacje te ☒ są ☒ regularnie uaktualniane.

Wyspecjalizowane służby innych państw członkowskich ☒ zapewniają ☒, by informacje te były upowszechnione w szerokim zakresie, w szczególności poprzez rozpowszechnianie w urzędach pracy oraz za pomocą wszelkich innych środków przekazywania wiadomości, tak aby poinformować o nich zainteresowanych pracowników.

SEKCJA 2

MECHANIZM ☒ RÓWNOWAŻENIA ☒ ☒ OFERT ZATRUDNIENIA ☒ I WNIOSKÓW O ZATRUDNIENIE

↓ 2434/92 art. 1 pkt 3 (dostosowany)

Artykuł 13

1. Wyspecjalizowana służba każdego państwa członkowskiego ☒ przesyła ☒ regularnie wyspecjalizowanym służbom innych państw członkowskich oraz Europejskiemu Urzędowi Koordynacji ☒ o którym mowa w art. 18 ☒ :

- a) ☒ oferty zatrudnienia ☒, które mogłyby zostać ☒ przyjęte ☒ przez obywateli innych państw członkowskich;
- b) ☒ oferty zatrudnienia ☒ skierowane do państw ☒ trzecich ☒ ;
- c) wnioski o zatrudnienie osób, które w sposób formalny wyraziły chęć pracy w innym państwie członkowskim;
- d) informacje według regionów i branż o osobach ubiegających się o pracę, które faktycznie wyraziły wolę podjęcia pracy w innym ☒ kraju ☒ .

Wyspecjalizowane służby każdego państwa członkowskiego niezwłocznie przekazują ☒ te ☒ informacje odpowiednim służbom ☒ i agencjom ☒ zatrudnienia .

2. ☒ Oferty zatrudnienia i wnioski o zatrudnienie o których mowa ☒ w ust. 1 przekazywane są według jednolitego systemu, który zostanie ustalony przez Europejski Urząd

Koordinacji \boxtimes o którym mowa w art. 18 \boxtimes we współpracy z Komitetem Technicznym \boxtimes o którym mowa w art. 29 \boxtimes .

W razie potrzeby ten system \boxtimes może zostać dostosowany zgodnie z tą samą procedurą \boxtimes .

↓ 2434/92 art. 1 pkt 4
(dostosowany)

Artykuł 14

1. \boxtimes Oferty pracy \boxtimes w rozumieniu art. 13, przekazywane służbom zatrudnienia jednego państwa członkowskiego, podawane są do wiadomości i odpowiednio przetwarzane przez właściwe służby zatrudnienia innych państw członkowskich.

Służby te przekazują służbom pierwszego państwa członkowskiego dane dotyczące odpowiednich wniosków o zatrudnienie.

2. Właściwe służby państwa członkowskiego w \boxtimes odpowiednim \boxtimes terminie nieprzekraczającym jednego miesiąca odpowiadają na wnioski o zatrudnienie, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. c).

3. Służby zatrudnienia udzielają pracownikom będącym obywatelami państw członkowskich takiego samego pierwszeństwa, z jakiego korzystają pracownicy krajowi przed obywatelami państw \boxtimes trzech \boxtimes .

↓ 1612/68

Artykuł 15

1. Przepisy art. 14 są wykonywane przez wyspecjalizowane służby. Jednakże w zakresie, w jakim zostały upoważnione przez służby centralne oraz w stopniu, w jakim umożliwia to organizacja służb zatrudnienia państwa członkowskiego i stosowane techniki zatrudniania:

↓ 1612/68 (dostosowany)
→₁ 2434/92 art. 1 pkt 5
(dostosowany)

a) regionalne służby zatrudnienia państw członkowskich :

- (i) na podstawie →₁ informacji ←, o których mowa w art. 13, w wyniku których zostaną podjęte odpowiednie działania, \boxtimes dokonują \boxtimes bezpośredniego \boxtimes kojarzenia ofert zatrudnienia \boxtimes i wniosków o zatrudnienie \boxtimes oraz ich równoważenia \boxtimes ;

↓ 1612/68 (dostosowany)

- (ii) nawiązują bezpośrednie kontakty w celu równoważenia ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie :
- w przypadkach dotyczących imiennych ofert zatrudnienia ;
 - w przypadkach dotyczących indywidualnych wniosków o zatrudnienie przesłanych bądź do wyspecjalizowanej służby zatrudnienia, bądź do pracodawcy prowadzącego działalność na terenie właściwości tej służby;
 - w sytuacjach, w których działania zmierzające do równoważenia dotyczą pracowników sezonowych, których należy zatrudnić tak szybko, jak to możliwe;

↓ 2434/92 art. 1 pkt 5 tiret trzecie (dostosowany)

- b) służby terytorialnie właściwe dla regionów przygranicznych dwóch lub kilku państw członkowskich regularnie wymieniają dane dotyczące ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie w ich regionie oraz, działając zgodnie z uzgodnieniami z innymi służbami zatrudnienia tego samego państwa, dokonują bezpośredniego kojarzenia ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie oraz ich równoważenia .

W razie potrzeby, służby terytorialnie właściwe dla regionów przygranicznych nawiązują także współpracę i tworzą struktury świadczenia usług w celu zapewnienia:

- użytkownikom możliwie najpełniejszych informacji praktycznych o różnych aspektach mobilności, oraz
- pracownikom i pracodawcom, służbom socjalnym (w szczególności publicznym, prywatnym lub działającym w interesie publicznym) i zainteresowanym instytucjom — systemu skoordynowanych środków dotyczących mobilności;

↓ 1612/68 (dostosowany)

- c) oficjalne służby zatrudnienia specjalizujące się w niektórych zawodach lub określonych kategoriach osób nawiązują ze sobą współpracę bezpośrednią ;

2. Zainteresowane państwa członkowskie przekazują Komisji listę służb, o których mowa w ust. 1, sporządzoną za wspólną zgodą ; Komisja publikuje tę listę i wnoszone do niej zmiany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

↓ 1612/68

Artykuł 16

Przyjęcie trybu rekrutacji stosowanego przez organy wykonawcze, przewidziane w porozumieniach zawartych między dwoma lub kilkoma państwami członkowskimi, nie jest obowiązkowe.

SEKCJA 3

ŚRODKI SŁUŻĄCE KONTROLI RÓWNOWAGI RYNKU PRACY

Artykuł 17

↓ 2434/92 art. 1 pkt 6 tiret pierwsze (dostosowany)

1. Na podstawie sprawozdania Komisji sporządzonego w oparciu o informacje przekazane przez państwa członkowskie, państwa te wraz z Komisją co najmniej raz w roku wspólnie analizują rezultaty unijnych rozwiązań dotyczących ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie.

↓ 1612/68 (dostosowany)

2. Państwa członkowskie wspólnie z Komisją badają wszelkie możliwości udzielenia pierwszeństwa obywatelom państw członkowskich w obejmowaniu miejsc pracy w celu zapewnienia równowagi między ofertami zatrudnienia i wnioskami o zatrudnienie w obrębie Unii. Państwa te stosują wszelkie środki niezbędne do osiągnięcia tego celu.

↓ 2434/92 art. 1 pkt 6 tiret drugie

3. Co dwa lata Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie z wykonania przepisów rozdziału 2 niniejszego rozporządzenia, podsumowując informacje i dane uzyskane w wyniku przeprowadzonych studiów i badań oraz podkreślając zagadnienia przydatne dla dalszego kształtowania unijnego rynku pracy.

SEKCJA 4

EUROPEJSKI URZĄD KOORDYNACJI

Artykuł 18

Głównym zadaniem Europejskiego Urzędu Koordynacji Równoważenia Ofert Zatrudnienia i Wniosków o Zatrudnienie (zwanego w niniejszym rozporządzeniu Europejskim Urzędem Koordynacji), powołanego w ramach Komisji, jest wspieranie , na poziomie Unii, kojarzenia ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie oraz ich równoważenia . W szczególności jest on odpowiedzialny za zadania techniczne w tym zakresie, które na mocy niniejszego rozporządzenia przypisane są Komisji, a zwłaszcza za udzielanie pomocy krajowym służbom zatrudnienia.

Dokonuje on syntezy informacji określonych w art. 12 i 13 oraz danych wynikających z badań przeprowadzonych na mocy art. 11, aby na ich podstawie przedstawić dane przydatne do prognozowania rozwoju sytuacji na unijnym rynku pracy; dane te są podawane do wiadomości wyspecjalizowanych służb państw członkowskich oraz Komitetu Doradczego, o którym mowa w art. 21 oraz Komitetu Technicznego, o którym mowa w art. 29 .

Artykuł 19

1. Do kompetencji Europejskiego Urzędu Koordynacji należy w szczególności:

- a) koordynacja praktycznych środków niezbędnych na poziomie Unii do kojarzenia ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie oraz ich równoważenia , a także analizowanie wynikającego z tego faktu przemieszczania się pracowników;
- b) przyczynianie się do osiągnięcia tych celów przez wprowadzanie w życie, we współpracy z Komitetem Technicznym o którym mowa w art. 29 , wspólnych metod działania na poziomie administracyjnym i technicznym;
- c) dokonywanie, w razie szczególnej potrzeby i we współpracy z wyspecjalizowanymi służbami, kojarzenia ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie , tak aby wyspecjalizowane służby mogły je zrównoważyć .

2. Urząd przekazuje wyspecjalizowanym służbom oferty zatrudnienia i wnioski o zatrudnienie przesłane bezpośrednio do Komisji i jest informowany o podjętych w związku z tym działaniach.

Artykuł 20

Komisja, w porozumieniu z właściwym organem każdego państwa członkowskiego oraz zgodnie z warunkami i trybem postępowania, które sama określi na podstawie opinii

Komitetu Technicznego, ☒ o którym mowa w art. 29, ☒ może organizować wizyty i delegacje urzędników innych państw członkowskich, a także przygotowywać programy szkoleń wyspecjalizowanego personelu.

↓ 1612/68

ROZDZIAŁ 3

KOMITETY ZAPEWNIAJĄCE ŚCISŁĄ WSPÓŁPRACĘ PAŃSTW CZŁONKOWSKICH W SPRAWACH DOTYCZĄCYCH SWOBODNEGO PRZEPLYWU PRACOWNIKÓW I ICH ZATRUDNIANIA

SEKCJA 1

KOMITET DORADCZY

Artykuł 21

Komitety Doradczy jest odpowiedzialny za wspieranie Komisji w badaniu kwestii wynikłych podczas stosowania Traktatu i środków podejmowanych na jego mocy w sprawach związanych ze swobodnym przepływem i zatrudnianiem pracowników.

Artykuł 22

Do kompetencji Komitetu Doradczego należy w szczególności:

- a) badanie problemów związanych ze swobodnym przepływem i zatrudnianiem pracowników w ramach krajowych polityk zarządzania siłą roboczą w celu koordynowania polityki zatrudnienia państw członkowskich, co przyczynia się do rozwoju gospodarek i poprawy równowagi na rynku pracy;
- b) ogólne badanie skutków stosowania niniejszego rozporządzenia i środków dodatkowych;
- c) składanie Komisji uzasadnionych wniosków o zmianę niniejszego rozporządzenia;
- d) wydawanie, na żądanie Komisji bądź z własnej inicjatywy, uzasadnionych opinii w kwestiach ogólnych lub zasadniczych, w szczególności dotyczących wymiany informacji o sytuacji na rynku pracy, o przemieszczaniu się pracowników między państwami członkowskimi, o programach i środkach służących rozwojowi poradnictwa i szkolenia zawodowego, które mogą przyczynić się do większej swobody w przepływie i zatrudnianiu, oraz o wszelkich formach pomocy pracownikom i ich rodzinom, w tym pomocy społecznej i mieszkaniowej.

Artykuł 23

1. Komitet Doradczy składa się z sześciu członków z każdego państwa członkowskiego, z czego dwóch reprezentuje rząd, dwóch związki zawodowe i dwóch organizacje pracodawców.

2. Dla każdej z kategorii określonej w ust. 1 każde państwo członkowskie powoła jednego zastępczego członka.

3. Kadencja członków i ich zastępców trwa dwa lata. Mogą oni być powołani ponownie.

Po upływie kadencji członkowie i ich zastępcy sprawują swoje funkcje aż do momentu objęcia urzędu przez następców lub ponownego powołania.

Artykuł 24

Członkowie Komitetu Doradczego i ich zastępcy są powoływani przez Radę, która, wybierając przedstawicieli związków zawodowych i organizacji pracodawców dołoży wszelkich starań w celu zapewnienia właściwej reprezentacji różnych sektorów gospodarki.

Lista członków i ich zastępców jest publikowana informacyjnie przez Radę w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 25

Komitetowi Doradczemu przewodniczy członek Komisji lub jego przedstawiciel. Przewodniczący nie uczestniczy w głosowaniach. Komitet zbiera się co najmniej dwa razy w roku. Posiedzenia są zwoływane przez przewodniczącego z jego własnej inicjatywy bądź na wniosek co najmniej jednej trzeciej członków.

Obsługę sekretariatu Komitetu zapewniają służby Komisji.

Artykuł 26

Przewodniczący może zaprosić do udziału w posiedzeniach, w charakterze obserwatorów lub ekspertów, osoby indywidualne bądź przedstawicieli instytucji o dużym doświadczeniu w dziedzinie zatrudniania i przemieszczania się pracowników. Przewodniczącego mogą wspomagać doradcy.

Artykuł 27

1. Komitet wydaje opinie, pod rygorem nieważności, w obecności co najmniej dwóch trzecich członków.

2. Opinie zawierają uzasadnienie; są podejmowane bezwzględną większością ważnie oddanych głosów; poglądy mniejszości, na jej wniosek, są dołączone do opinii na piśmie.

Artykuł 28

Komitet Doradczy opracowuje regulamin określający metody jego pracy, który wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez Radę i uprzednim zasięgnięciu przez nią opinii Komisji. Wejście w życie wprowadzonej przez Komitet ewentualnej zmiany regulaminu następuje w tym samym trybie.

SEKCJA 2

KOMITET TECHNICZNY

Artykuł 29

Do kompetencji Komitetu Technicznego należy wspomaganie Komisji w przygotowywaniu, promowaniu i śledzeniu postępów wszelkich prac i środków technicznych w celu wykonania niniejszego rozporządzenia i ewentualnych środków dodatkowych.

Artykuł 30

Do kompetencji Komitetu Technicznego należy w szczególności:

- a) promowanie i usprawnianie współpracy pomiędzy zainteresowanymi organami publicznymi państw członkowskich we wszystkich kwestiach technicznych dotyczących swobodnego przepływu i zatrudniania pracowników;
- b) ustalanie trybu postępowania przy organizacji wspólnych działań zainteresowanych organów publicznych;
- c) ułatwianie gromadzenia informacji przydatnych Komisji oraz prowadzenie studiów i badań przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, a także popieranie wymiany informacji i doświadczeń między zainteresowanymi organami ;
- d) badanie na poziomie technicznym harmonizacji kryteriów, według których państwa członkowskie dokonują oceny swych rynków pracy.

Artykuł 31

↓ 1612/68 (dostosowany)

1. Komitet Techniczny składa się z przedstawicieli rządów państw członkowskich. Każdy rząd powołuje na członka Komitetu Technicznego jednego z członków, którzy reprezentują go w Komitecie Doradczym.

↓ 1612/68

2. Każdy rząd powołuje zastępcę członka spośród pozostałych swoich przedstawicieli będących członkami lub zastępcami członków Komitetu Doradczego.

Artykuł 32

Komitetowi Technicznemu przewodniczy członek Komisji lub jego przedstawiciel. Przewodniczący nie uczestniczy w głosowaniach. Przewodniczącego oraz członków Komitetu mogą wspomagać doradcy.

Obsługę sekretariatu Komitetu zapewniają służby Komisji.

Artykuł 33

Wnioski i opinie wydawane przez Komitet Techniczny są przedkładane Komisji, o czym informowany jest Komitet Doradczy. Do każdego wniosku bądź opinii są dołączane, na ich wniosek, pisemne oświadczenia zawierające poglądy członków Komitetu Doradczego.

Artykuł 34

Komitet Techniczny opracowuje regulamin ustalający metody jego pracy, który wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez Radę i uprzednim zasięgnięciu przez nią opinii Komisji. Wejście w życie ewentualnej zmiany regulaminu wprowadzonej przez Komitet następuje w tym samym trybie.

ROZDZIAŁ 4

↓ 1612/68 (dostosowany)

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 35

Regulaminy Komitetu Doradczego i Komitetu Technicznego obowiązujące ☒ w dniu 8 listopada 1968 r., ☒ pozostają w mocy.

Artykuł 36

1. Niniejsze rozporządzenie nie narusza postanowień Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej w zakresie prawa podejmowania pracy przez osoby posiadające kwalifikacje w dziedzinie energii jądowej, ani jakichkolwiek środków podejmowanych w celu wykonania tego traktatu.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się jednak do kategorii pracowników, o ☒ której ☒ mowa w pierwszym akapicie, oraz do członków ich rodzin w takim zakresie, w jakim ich sytuacja prawna nie jest regulowana przez wspomniane powyżej traktat lub środki prawne.

2. Niniejsze rozporządzenie nie narusza przepisów wydanych zgodnie z art. ☒ 48 TFUE ☒.

3. Niniejsze rozporządzenie nie narusza zobowiązań państw członkowskich wynikających ze szczególnych stosunków lub przyszłych umów z określonymi państwami bądź terytoriami pozaeuropejskimi, opartych na więzach instytucjonalnych istniejących w w dniu 8 listopada 1968 r. lub wynikających z umów, istniejących w dniu 8 listopada 1968 r. z określonymi państwami bądź terytoriami pozaeuropejskimi, opartych na istniejących więzach instytucjonalnych.

Pracownicy z tych państw lub terytoriów, którzy zgodnie z niniejszym przepisem wykonują pracę najemną na terytorium jednego z tych państw członkowskich, nie mogą korzystać z przepisów niniejszego rozporządzenia na terytorium innych państw członkowskich.

Artykuł 37

Państwa członkowskie przekazują Komisji w celach informacyjnych teksty umów, konwencji lub porozumień na temat siły roboczej zawartych między nimi w okresie między ich podpisaniem i wejściem w życie.

Artykuł 38

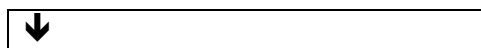
Komisja przyjmuje środki konieczne do stosowania niniejszego rozporządzenia. W tym celu działa w ścisłej współpracy z centralnymi organami państw członkowskich.

Artykuł 39

Wydatki administracyjne Komitetów Doradczego i Technicznego są uwzględnione w budżecie ogólnym Unii Europejskiej w sekcji dotyczącej Komisji.

Artykuł 40

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do państw członkowskich oraz do ich obywateli, nie naruszając przepisów art. 2 i 3.

Artykuł 41

Rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

↓ 1612/68 (dostosowany)

Artykuł 42

⊠ Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. ⊠

↓ 1612/68

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w [...] dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący
[...]

W imieniu Rady
Przewodniczący
[...]

ZAŁĄCZNIK I

Uchylone rozporządzenie i wykaz jego kolejnych zmian

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68
(Dz.U. L 257 z 19.10.1968, s. 2)

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 312/76
(Dz.U. L 39 z 14.2.1976, s. 2)

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2434/92
(Dz.U. L 245 z 26.8.1992, s. 1)

Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady Tylko art. 38 ust. 1
(Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77)

ZALĄCZNIK II

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (EWG) nr° 1612/68	Niniejsze rozporządzenie
Część I	Rozdział 1
Tytuł I	Sekcja 1
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2	Artykuł 2
Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy
Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)
Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy tiret drugie	Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy lit. b)
Artykuł 3 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 3 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 3 ust. 2	Artykuł 3 ust. 2
Artykuł 4	Artykuł 4
Artykuł 5	Artykuł 5
Artykuł 6	Artykuł 6
Tytuł II	Sekcja 2
Artykuł 7	Artykuł 7
Artykuł 8 ust. 1	Artykuł 8
Artykuł 9	Artykuł 9
Tytuł III	Sekcja 3
Artykuł 12	Artykuł 10
Część II	Rozdział 2
Tytuł I	Sekcja 1
Artykuł 13	Artykuł 11
Artykuł 14	Artykuł 12
Tytuł II	Sekcja 2

Artykuł 15
Artykuł 16
Artykuł 17
Artykuł 18
Tytuł III
Artykuł 19
Tytuł IV
Artykuł 21
Artykuł 22
Artykuł 23
Część III
Tytuł I
Artykuł 24
Artykuł 25
Artykuł 26
Artykuł 27
Artykuł 28
Artykuł 29
Artykuł 30
Artykuł 31
Tytuł II
Artykuł 32
Artykuł 33
Artykuł 34
Artykuł 35
Artykuł 36
Artykuł 37

Artykuł 13
Artykuł 14
Artykuł 15
Artykuł 16
Sekcja 3
Artykuł 17
Sekcja 4
Artykuł 18
Artykuł 19
Artykuł 20
Rozdział 3
Sekcja 1
Artykuł 21
Artykuł 22
Artykuł 23
Artykuł 24
Artykuł 25
Artykuł 26
Artykuł 27
Artykuł 28
Sekcja 2
Artykuł 29
Artykuł 30
Artykuł 31
Artykuł 32
Artykuł 33
Artykuł 34

Część IV	Rozdział 4
Tytuł I	---
Artykuł 38	---
Artykuł 39	Artykuł 35
Artykuł 40	---
Artykuł 41	---
Tytuł II	---
Artykuł 42 ust. 1	Artykuł 36 ust. 1
Artykuł 42 ust. 2	Artykuł 36 ust. 2
Artykuł 42 ust. 3 akapit pierwszy tiret pierwsze i drugie	Artykuł 36 ust. 3 akapit pierwszy
Artykuł 42 ust. 3 akapit drugi	Artykuł 36 ust. 3 akapit drugi
Artykuł 43	Artykuł 37
Artykuł 44	Artykuł 38
Artykuł 45	---
Artykuł 46	Artykuł 39
Artykuł 47	Artykuł 40
---	Artykuł 41
Artykuł 48	Artykuł 42
---	Załącznik I
---	Załącznik II